

מ"ת 39225/03/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 39225-03-14 מדינת ישראל נ' מחאג'נה(עציר)

בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ

המבקשת

מדינת ישראל

על ידי בא כוחה עו"ד אמיר אליאל

נגד

המשיב

מחמוד מחאג'נה (עציר)

עו"ד מוהנד ג'אודאת

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. כנגד המשיב הוגש, בתאריך 20.03.14, כתב אישום שייחס לו עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמורות, לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. עפ"י הנטען בכתב האישום, בתאריך 08.3.14, סמוך לשעה 19:30, פגש מחמוד אגבריה (להלן: **המתלונן**) את המשיב בשכונת אל באטן באום אל פאחם. בין המתלונן לנאשם פרץ ויכוח במהלכו סטר המתלונן על לחיו של הנאשם. על רקע האמור לעיל, בסביבות השעה 20:30, הגיעו המשיב ואביו סמוך לבית המתלונן, שם פגשו את המתלונן ואת אביו של המתלונן. בין המתלונן לבין הנאשם ואביו של האחרון התפתח דין ודברים ופרצה קטטה במהלכה נטל הנאשם מוט ברזל והיכה באמצעותו על ראשו של המתלונן. למתלונן נגרם חתך בקרקפת וכן שבר דחוס בגולגולת. במהלך האירוע, נחבל גם אביו של המשיב בעינו.

2. ב"כ המשיב אישר את עצם קיומו של האירוע, אולם חזר על טענת המשיב בעת שנחקר במשטרה והיא כי עומדת לו טענת הגנה עצמית. משכך, נפנה אל הראיות לכאורה אך לפני כן (שוב) אעיר כי תיק החקירה שהועבר לעיוני לא כלל את תיעוד (דיסקים) של החקירות והעיומותים. בתיק אחר כבר ציינתי ש:**"אין זו הפעם הראשונה בה אני נתקל במצבים מעין זה, בהם תיק החקירה אינו כולל את הדיסקים הרלוונטיים. במקרים קודמים ביקשתי, באמצעות העוזרת המשפטית, את הדיסקים ואלו אכן נמסרו לרשותי. במקרה דנן, הדבר לא נעשה וסבורני כי אני צריך "לרדוף" אחר המאשימה בהקשר זה.**" (החלטה מתאריך 27.2.14 במ"ת 26560-02-14). אבקש את המאשימה להסדיר סוגיה זו אחת ולתמיד.

לגופו של עניין, עולה כי כשעה לפני האירוע המרכזי אכן היה עימות "קל" בין המשיב למתלונן שבעקבותיו נסעו המשיב ואביו לבית המתלונן, אז החלה קטטה בין הניצים שבמהלכה היכה המשיב בראשו של המתלונן בעזרת מוט ברזל. כפי שניתן היה לצפות, בנדון קיימים "שני מחנות": מחד, המשיב ואביו; ומנגד, המתלונן אביו וכן עדים נוספים (דוגמת סבו של המתלונן, הגם שאינם תורמים רבות להבהרת התמונה). לחובתו של המשיב ניתן להפנות לגרסתו ה"מתפתחת" ולכך כי הוא שמר, באופן חלקי לפחות, על זכות השתיקה. לעניין האירוע המקדים אישר המתלונן כי

גם הוא לא טמן ידו בצלחת ומסר כי: "שמתי את היד שלי על הלחי שלו והזהרתי אותו שלא יתעסק איתי...". המתלונן המשיך ותיאר כי כעבור כשעה, כששב לביתו הוא מצא שם את המתלונן ואביו: ". ואז התחיל ויכוח מילולי זריקת מילים גסות ואז אני הסתובבתי לדבר עם מחמוד כי היה יושב ברכב שלו ליד הנהג והמשיך לזרוק מילים ואז אבא שלו התחיל לתקוף אותי בסטירות על הגב שלי ועל הראש ואז הויכוח נהיה קשה ואז רציתי להסתובב שוב למחמוד ואז חטפתי מקל בראש ואז אני איבדתי את ההכרה שלי...". (הודעת המתלונן מיום 10.3.14). כאמור לעיל, גרסת המשיב הינה שונה ולטענתו המתלונן היה זה שאחז תחילה בברזל. אציין, כי מהראיות עולה על פני הדברים כי מוט הברזל הובא על ידי המשיב מרכבו של אביו. עוד מסר המשיב, כי המתלונן היה תחת השפעת אלכוהול, אולם טענתו זו לא נתמכה בראיות משמעותיות אחרות. ב"כ המשיב אף הפנה לכך שאביו של המשיב נפגע בעינו ודבר זה תומך בגרסתו כי האירוע היה אלים בכללותו ואין מדובר באלימות שכוונה רק מצד המשיב ו/או אביו. עוד טען ב"כ המשיב כי אין כל תימוכין לטענת המתלונן שהוא איבד את הכרתו. לגבי הנקודה האחרונה אפנה לדו"ח האמבולנס שהינו המסמך הרפואי הראשון בסדר הכרונולוגי שם אכן צוין כי: "**חבלה בראש שנגרם ע"י מוט ברזל ללא איבוד הכרה וללא סימני חבלה נוספים**" (מסמך ו' תיק החקירה). דברים דומים נרשמו גם בטופס חדר מיון של בית החולים רמב"ם (מסמך כב'). הדבר מצביע, על פני הדברים, כי המתלונן הגזים בתיאורו והדבר משליך לעניין עוצמת הראיות. מכלל הראיות עולה כי בעקבות האירוע המקדים שהתגלע בין המשיב למתלונן הגיעו המשיב ואביו לבית משפחת המתלונן. כעבור זמן קצר התפתחה שם קטטה בין הניצים שבמהלכה נטל המשיב מוט ברזל והיכה בראשו של המתלונן. טענת ההגנה העצמית של המשיב ספק רב, לשון המעטה, אם תעמוד לו - הן משום כבישתה והן משום שעל פני הדברים מעשיו אינם עומדים בתנאי הנחיצות והסבירות. יחד עם זאת (והדברים מתקשרים לעילת המעצר ואפשרות השחרור בערובה), מהחומר עולה כי שני הצדדים לא טמנו ידם בצלחת ושני הצדדים (ובכלל זאת המתלונן שאף היה "פעיל" באירוע המקדים) אינם חפים, על פני הדברים, מביקורת. ספק באם ניתן לקחת ככונה לחלוטין את גרסת מי מהצדדים (ור' לעיל את סוגיית איבוד ההכרה). סוף דבר בהקשר זה, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה שיש בכוחן להביא להרשעתו של המשיב בעבירה המיוחסת לו, אולם אין מדובר בראיות בעוצמה גבוהה.

3. המבקשת עתרה להורות על מעצרו של המשיב בהפנותה לחומרת מעשיו. מנגד, הפנה ב"כ המשיב לכך כי האחרון הינו בן 20, נעדר עבר פלילי שעבד עד למעצרו בעבודות בניין. ב"כ המשיב הפנה לכך כי מדובר באירוע נקודתי שהחל והתלהט לאו דווקא "באשמתו" של המשיב. זאת ועוד, נטען כי לא נשקפת מהמשיב מסוכנות ממשית - לא כללית ולא קונקרטיית למתלונן. ב"כ המשיב אף הציג חלופת מעצר בבית אחותו של המשיב, שאמנם מתגוררת באום אל פאחם (היישוב בו מתגוררות כלל הצדדים והתרחש האירוע), אולם בשכונה אחרת ומרוחקת מהשכונה בה מתגוררת המשפחות. אחותו של המשיב בעלה וכן אחות נוספת העידו בפני. אקדים ואציין כי אלו הותירו רושם שיעמדו במטלות הפיקוח שלקחו על עצמם.

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סבורני כי יש מקום להורות על שחרורו של המשיב. כידוע, חובה על בית המשפט לשקול אפשרות שחרור לחלופה גם בעבירות חמורות והשאלה היא האם החלופה תבטיח את תכלית המעצר (בש"פ 4224/99 מ"י נ' כהן, 28.6.99). הדברים נכונים במקרים חמורים מבמקרנו ונכונים במיוחד על רקע נסיבות האירוע שבפנינו - שמבלי להפחית מחומרתו - אינו מצביע על עילת מסוכנות או עילות אחרות ברמה הגבוהה ביותר. מסוכנותו של המשיב נבחנת, כידוע על פי שני פרמטרים עיקריים: המעשה והעושה. לעניין העושה הפניתי לכך כי מדובר באדם צעיר, בן 20, נעדר עבר פלילי ושעבד, לפחות על פני הנטען, לפרנסתו עד

מעצרו. לגבי המעשה, מבלי להפחית מחומרת האירוע לא עלה מחומר הראיות כי המשיב ואביו הגיעו לבית המתלונן כד' לנקוט באלימות. מחומר הראיות עלה כי השניים הגיעו כדי לישב את ההדורים אל מול אביו של המתלונן אולם במהלך ניסיון זה החלה קטטה שסופה בא לידי ביטוי בעובדות כתב האישום. משכך, איני סבור כי תיק החקירה מעלה שמדובר במשיב שמסוכנותו מוכחת, ולו לכאורה, אם ממעשיו ואם מנתוניו, עד שלא ניתן להורות על שחרורו לחלופה. זאת ועוד, יש לזכור כי המשיב עצור מזה 3 שבועות ויש להניח כי תקופה זו הבהירה לו כי אם יפר את תנאי השחרור הוא צפוי לחזור אל מאחורי סורג ובריח (ור' בנדון האמור בבש"פ 1155/14 מ"י נ' בילאל, 16.2.14). התלבטתי באם יש מקום להורות על שליחתו של המשיב לשירות המבחן בטרם תתקבל החלטת הסופית לעניין שחרורו (או מעצרו), כפי שאני נוהג על פי רוב, או שיש להורות כבר בשלב זה על שחרורו. לנוכח כלל נתוני המקרה ונתוניו של המשיב עצמו; וכן לנוכח התרשמותי הבלתי אמצעית (והחיובית) מהמפקחים שהוצעו, סבורני כי ניתן לחרוג מהכלל האמור לעיל (ר' בהקשר זה את האמור בבש"פ 478/12 אל עאסם נ' מ"י 23.1.12 פסקה 18). תסקיר שירות המבחן יוכן לאחר שחרורו ויבחן את התאמת תנאי השחרור, את אפשרות שילובו בפיקוח מעצרים ואת מערכת היחסים, אם קיימת, בין המשיב ומשפחתו למתלונן ומשפחתו.

5. סוף דבר, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

5.1. מעצר בית בביתם של הגב' ניבין אלגזאוי ת.ז. 300228947 ומר אלגזאוי יוסף מוחמד ת.ז. 314110313 המתגוררים בשכונת דאהר באום אל פאחם.

5.2. על המשיב יפקחו בכל עת אחד מבני הזוג לעיל או הגב' מראווה ג' בארין ת.ז. 305096554.

5.3. למשיב יותקן איזוק אלקטרוני וזאת בהתאם לנוהלי היחידה לתיאום ופיקוח אלקטרוני בשב"ס.

5.4. נאסר על המשיב לצאת את הבית, למעט לצורך התייצבות בבית המשפט או אם הדבר אושר, כאמור להלן. יציאות למפגשים עם עורכי דינו או לצורך טיפול רפואי יופנו תחילה למאשימה; ורק בהיעדר הסכמה תוגש בקשה לבית המשפט. כמו כן, כל בקשה המוגשת לבית המשפט תוגש בצירוף עמדת המאשימה, ואם לא תצורף התגובה - תצוין הסיבה לכך. באחריות המשיב ובא כוחו לדווח מראש ליחידת הפיקוח האלקטרוני על כל יציאה מכתובת חלופת המעצר.

5.5. אני מתיר "חלונות התאוררות" מהכתובת בה הוא שוהה כל יום בין השעות 09:00 - 10:00.

5.6. בכל יציאה מאושרת יהיה המשיב מלווה במפקח שאושר. גם בעת יציאה שתאושר כמפורט לעיל לא יתרחק המשיב יותר מ 250 מטרים מהבית בו הוא נמצא ב"מעצר בית".

5.7. אני אוסר על המשיב ליצור כל קשר עם עדי תביעה שאינם שוטרים.

5.8. כל מפקח/ת י/תחתום על התחייבות צד ג' בגובה ₪ 10,000 להבטחת התחייבותו לפקח על המשיב ולדווח אם יצא המשיב את הבית ללא אישור. ב"כ המשיב יבהיר למפקחים כי במידה ויפרו את תנאי הפיקוח יהיה ניתן לחייבם על פי התחייבותם; עוד יבהיר ב"כ המשיב למפקחים כי התחייבותם הינה בהתאם להחלטה גם אם לא פורטו על התנאים בכתב ההתחייבות.

5.9. המשיב יפקיד בקופת בית המשפט סכום של ₪ 7,500 במזומן/ערבות בנקאית; ויחתום על התחייבות עצמית בגובה ₪ 10,000, וזאת להבטחת תנאי שחרורו בערובה.

5.10. המשטרה תהיה רשאית לערוך ביקורות בכתובת הנ"ל כדי לוודא את תנאי

השחרור בערובה.

6. בכפוף להפקדת הבטוחות הכספיות, התחייבויות המפקחים והסדרת הפיקוח האלקטרוני ניתן יהיה להורות על שחרור המשיב ממעצר. המשיב ילווה מנקודת השחרור לחלופת המעצר ע"י מפקח שאושר.

7. כאמור לעיל, אני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של המשיב. פרטי ב"כ המשיב והמשיב:

ב"כ המשיב - עו"ד ג'אודאת טל'; פקס'; סל':

המשיב - טל':

התסקיר יוכן עד לתאריך 5.5.14 - מועד בו אקיים ישיבת מעקב בשעה 09:00.

8. **המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לשירות המבחן.**

ניתנה היום, כ"ט אדר ב תשע"ד, 31 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.